

Sikkerhed for Eiendomsretten. Der er derfor en stor Garantie netop i Reglerne for Forretningsførelse. Dernæst maa jeg bemærke, at det er et ikke lidet Onde for en Minister at blive sat under Tiltale. Lad os tage et ganske privat Tilfælde: naar en Tjener handler saaledes mod sin Herre, som Ministeriet i saadant Tilfælde handler imod Staten, paa hvis Vegne Folkethinget kræver Ansvar, hvad vilde Herren da gjøre? Han vilde maaskee affedige Tjeneren. Ja, det kan Folkethinget rigtignok ikke gjøre alene, men Kongen kan gjøre det, og naar Rigsretten dømmer Ministeren, kunde det jo let hænde, at han blev entlediget, ja det kunde jo efter denne Lov endog ske ved Dommen, at han blev affat.

Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) meente, at Formodningen om, at Rigsdagen vilde bevilge Udgiften, skulde være den rette Grund for Ministeriet til at gjøre den, noget, der staaer i Forbindelse med en tidligere Øtring af ham; at en nogenlunde god Forstaaelse mellem Rigsdagen og Ministeriet var det, hvorpaa det Hele skulde beroe, men deraf kan man see, hvad det er, han bygger paa. Hvorledes skulde Ministeren under en saadan Forudsætning faae at vide, om der var nogen Formodning for, at en saadan Udgift vilde blive bevilget undertagen ved at tale med de meest indflydelsesrige Medlemmer af Rigsdagen, altsaa med det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) selv, og naar han saa fik at vide, at det ærede Medlem nok skulde støtte ham, saa kunde han løbe Riskoen, men det vilde dog være en aldeles abnorm Tilstand. Iøvrigt skal jeg bemærke, at jeg er ganske enig med den ærede Rigsdagsmand i, at Finantsloven giver alene Ret til at afholde Udgifter, men Finantsloven maa forklares paa en forstandig Maade, og de Ord, som staae i Finantsloven, kunne have deres fulde Betydning, fordi de altid forudsætte, at det Begreb om Forretningsførelse for Andre maa underforstaaes, som jeg idag har omtalt. Jeg skal nu tillade mig at gaae over til det Personlige. — I det Brev, som jeg tilfrev den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valg-

kreds, men som han rev istykker, havde jeg formuleret, hvorledes § 4 skulde affattes; Begyndelsen var omtrent saaledes: „hvis derimod Ministeren enten har forsømt eller med Forsæt har undladt til Vedtagelse af Rigsdagen at foranledige denne forelagt enten en Tillægsbevilling eller den fornødne provisoriske Tillægsslov, eller han endog, medens Rigsdagen var samlet, har uden at indhente Bevilling gjort Udgifter af Statskassen, der ikke vare hjemlede i den gjældende Finantslov eller den provisoriske Tillægsslov, eller han aldeles har undladt at foranledige en saadan provisorisk Lov udgivet, eller han har brugt Summer, der vare nægtede ved den gjældende Finantslov, uden at der dertil var fremkommen nogen ny Nødvendighedsgrund, der ved den paagjældende Finantslovs Vedtagelse ikke var tilskede, da skal han for en saadan Fremfærd i ethvert Tilfælde, foruden anden Straf efter Omstændighederne, forpligtes til at tilbagebetale Kongeriget's Kasse de udgivne Summer, uanset, at der ingen Skade ved Udgiften maatte ansees at være foranlediget. I disse Tilfælde, som vistnok ere alle de, som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds selv agter at ramme, kan der som Straf retfærdigviis paalægges et saadant Ansvar, det er ikke mere, end hvad der følger af Grundlovens § 52, men at ville overføre dette til, at den blotte Nægtelse af Bevillingen, at paastaae, at til at bevirke en saadan Følge den blotte Nægtelse skulde være tilstrækkelig, det er absurd; det fortjener ikke noget bedre Navn. Saaledes var Indholdet af det Brev, jeg tilfrev den ærede Rigsdagsmand, han har formodentlig revet det itu, førend han har læst det (stærk Latter).

Tsberning: Det er meget vanskeligt at begynde paa at omtale denne Sag ligeoverfor en saa forudfattet Mening, som at det skulde være „absurd“, at vi, som have deeltaget i dette Lovforslags Behandling i Udvalget, forsvare den Grundanskuffelse, hvorfra vi ere gaede ud. Jeg skal imidlertid ikke lade mig affrække af dette Ord, men derimod vende mig til det ærede Medlem, for at vise, at han, ved at ville føre Conseqventserne med Hensyn til For-